

מסכת שבת

פרק ד

א. בַּמָּה טוֹמְנִין וּבַמָּה אֵין טוֹמְנִין. אֵין טוֹמְנִין לֹא בְּגַפְתָּה וְלֹא בְּזֶבֶל,
לֹא בְּמַלְחָה וְלֹא בְּסִיד וְלֹא בְּחָל, בֵּין לְחִים בֵּין יְבָשִׁים. לֹא בְּתַבּוֹן וְלֹא
בְּזָגִים וְלֹא בְּמוֹכִים וְלֹא בְּעֲשָׂבִים בְּזָמָן שְׁהַן לְחִים, אֲבָל טוֹמְנִין בְּהַן
כְּשַׁהַן יְבָשִׁין. טוֹמְנִין בְּכֻסּוֹת וּבְפְרוֹת, בְּכַנְּפֵי יוֹנָה וּבְגַנְּסָרָת שֶׁל
חֶרְשִׁים וּבְגַנְּעָרָת שֶׁל פְּשָׁתָן דָּקָה. רַبִּי יְהוּדָה אָוֹסֵר בְּדָקָה וּמְתִיר

בְּגַסְתָּה:

ב. טוֹמְנִין בְּשַׁלְחִין, וּמְטַלְטָלִין אֹתָן, בְּגַזִּי אָמֵר, וְאֵין מְטַלְטָלִין
אֹתָן. כִּיצְדָּה הוּא עוֹשָׂה, נוֹטֵל אֶת הַכְּסֹוי וְהַן נוֹפְלוֹת. רַבִּי אַלְעָזֶר בֶּן
עֹזְרִיה אָמֵר, קְפָה, מְטָה עַל צְדָה וּנוֹטֵל, שְׁמָא יַטֵּל וְאֵינוֹ יַכְלֵל
לְהַחְזִיר. וְחַכְמִים אֹמְרִים, נוֹטֵל וּמַחְזִיר. לֹא כְּפָהו מִבָּעוֹד יוֹם, לֹא
יַכְפִּנוּ מִשְׁתְּחַשָּׁה. כְּפָהו וּנְתַגְּלָה, מִתָּר ?כְּפָותָו. מִמְלָא אֶת הַקִּיתוֹן
וּנוֹתֵן לְתַחַת הַפְּרָ, או תַּחַת הַכְּסֹת:

